

Kun on hiljaa, ehtii ajatella. Ajattelin tuskaasi. Ajattelin vihaani. Ajattelin hänen raivoaan. Ajattelin kumppanisi menetystä. Ajattelin oivallusta. Oivallusta, että olin tullut liian myöhään. Oivallusta, etten enää voinut auttaa sinua, vaikka olisin halunnut. Sillä olit jo mennyt. Muistelin sitä hetkeä, Kun on hiljaa, ehtii muistaa. kun löysin sinut ladon lattialta verisenä. Muistelin, että olit näyttänyt langenneelta enkeliltä. Näyttänyt taivaalta pudonneelta ja siipensä menettäneeltä enkeliltä. Näyttänyt kauniilta enkeliltä. Mutta näyttänyt kuolleelta. Kun on hiljaa, ehtii mietiskellä. Miettiä, miksi sade rummutti kattoa, kuin se olisi halunnut peittää tuskan huutosi. Miettiä, miksi tuuli ujelsi, kuin se olisi ottanut osan tuskastasi kannettavakseen. Miettiä, miksi pimeys laskeutui, kuin verhoksi väliimme;että näen tuskasi. kuin et olisi halunnut, Tuskasi, jonka niin epätoivoisesti halusit salata minulta. Kun on hiljaa, ehtii vihata. Vihata häntä, koska hän oli se, joka satutti, piinasi sinua. Vihata hänen suuttumustaan, kun valui pois silmistäsi. Silmistäsi, jotka olivat ennen olleet niin kauniit. Vihata hänen raivoaan, kuin olisit mukamas ollut hänelle tärkeä. Sillä et ollut. Koska hän ei välittänyt sinusta millään tasolla. Kun on hiljaa, ehtii surra. Surra kohtaloasi, joka oli täyttynyt liian pian. Surra myrskyn pauhaamista, kuin sekin olisi ollut vihainen kohtalostasi. Surra nyt yksinäistä, uskollista kumppaniasi, joka ulvoi kohti tummenevaa taivasta. Se ulvoi, koska se oli menettänyt jotain tärkeää, jotain suurta. Se oli menettänyt sinut. Kun on hiljaa ehtii ymmärtää. Ymmärtää, miksi oli salannut sen kaiken. Olit salannut sen minun vuokseni. Ymmärtää, miksi hän oli tehnyt, mitä oli tehnyt. Hän oli tehnyt sen kohtalon vuoksi. Ymmärtää, miksi kumppanisi oli surrut. Se oli surrut sinun vuoksesi. Kun on hiljaa, ehtii ajatella. Ajatella, että sisäinen myrskyni oli avain rauhaan. Ajatella, että täytettyä kohtalosi löysit rauhan. Ajatella, että kaiken jälkeen saapuisit lohduttamaan minua. Saapuisit sanomaan, että kaikki oli jälleen hyvin. Sanomaan, että viimeinkin, saisin elää rauhassa. Ja niin sinä saavuit. Tulit viereeni, kuin silloin ennen. Lohdutit minua, kuin silloin ennen. Silloin olin iloinen, kuin silloin ennen. Sillä pienen hetken saimme olla jälleen yhdessä